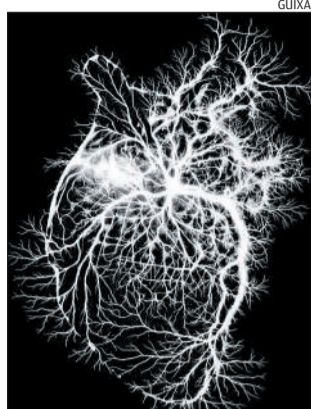

NOGUÉ

E. CAMPS

GUIXÀ

J. MITJÀ

GARCÉS

ÀLEX NOGUÉ

► **Palau de l'Abadia de Sant Joan de les Abadesses.** ☎ **Del 23 de febrer al 5 de maig.** Diari de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Festius de 10 a 14 h.

■ Fidel al seu particular guió pendular, Àlex Nogué (Hostalets d'en Bas, 1953) recuperava el seu registre més poètic, és a dir, aquell que amarava les pàgines de *Dibuixar un arbre* (2013), un llibre, en paraules seves, que tractava «de les similituds entre l'emoció que produeix un plançó al mig d'un bosc i l'emoció de traslladar-lo fins a l'interior d'una presó». I és que, en darrera instància, Nogué no deixa de reflexionar sobre els límits d'una disciplina, el dibuix, essencialment immediata i que, d'alguna manera, «t'obliga —subratlla l'artista— a situar-te en la vida, ja sigui com a artista o com a espectador». **E. CAMPS**

EVELÍ ADAM

► **Casa de Cultura de la Diputació de Girona.** Plaça de l'Hospital, 6. ☎ **Fins al 29 de març.** De dilluns a divendres de 9 a 21 h. Caps de setmana tancat.

■ Mitologia i natura és, segons els seus responsables, «un projecte expositiu d'arrels i soques de pi negre i pi roig, convertides en imatges fantàstiques, dimonis, follets, lleons alats, cavalls, víbries, que fan volar la imaginació dels més petits i crear evocacions mítiques, als més grans». O, com diria Jordi Sanglas de Tavertet «Arrels convertides en imatges fantàstiques». Evelí Adam, artista i fuster de Campdevàrol defineix la seva aventura artística com a quelcom fruit de l'experimentació «constant, sobretot amb material, amb diferents textures, amb el color i també amb els diferents suports», i explica que el seu objectiu és «plasmar la natura i la seva estètica, color i forma». **E. CAMPS**

RICARD GUIXÀ

► **ART en BRUT, Girona.** Cort Reial, 3. ☎ **De l'1 al 30 de març.** Diari d'11.30 a 14 h i de 17 a 20 h. www.artenbrut.info

■ «Melothesia», expliquen els responsables de la mostra que Ricard Guixà presenta a Art en Brut, és un terme barroc amb el qual es definia la relació per afinitat de tot allò que conforma l'univers: una metàfora holista del funcionament de la realitat en les diferents escales, des del macrocosmos fins al microcosmos, i d'allò que ho sustenta i cohesionava, font primigènia de la vida. En aquest sentit, el terme defineix a la perfecció els objectius del fotògraf: l'exposició està integrada per 25 peces creades mitjançant l'aplicació de descàrregues elèctriques directament sobre el material fotosensible, procediment mitjançant el qual Ricard Guixà dona forma a un dibuix fractal de llum, fent visible l'invisible. **E. CAMPS**

JORDI MITJÀ

► **Cultural Rizoma, Celrà.** Plaça de l'Església, 8. ☎ **Del 28 de març al 25 de maig.** Dijous i divendres de 17 a 20 h. Dissabtes d'11 a 14 h de 17 a 20 h.

■ El projecte que Jordi Mitjà (Figueres, 1970) presenta a l'espai de Cultural Rizoma té el seu origen en el programa *En residència*, coordinat per A Bao A Qu l'any 2015. Amb un grup d'alumnes de l'aula d'acollida de l'Institut Milà i Fontanals, van recuperar una sèrie de diapositives d'Història de l'art obsoletes per desenvolupar el projecte *Paraules clau*. Per a l'exposició *Tot el que fem, ho fem per carregar-nos-ho tot*, l'artista ha transformat, reconstruït i reorganitzat aquestes diapositives conformant l'Anarxiu Diapo. A través d'aquest ens planteja una sèrie de qüestionaments i reflexions al voltant de la producció d'imatges i dels usos que tenen actualment. **E. CAMPS**

JAVIER GARCÉS

► **Museu Darder, Banyoles.** Plaça dels Estudis, 2. ☎ **Fins al 22 d'abril.** De dimarts a dissabte de 10.30 a 13.30 h i de 16 a 18.30 h.

■ Hom no pot deixar de notar la importància que ha tingut la taxidèrmia en l'art contemporani: a diferència del gènere de la *Natura morta*, on allò que compta és assenyalar el caràcter fugisser de l'existència (*vanitas*), la taxidèrmia en mans dels artistes apuntaria en una altra direcció, a saber, la que no defuig els nostres instints necròfils més subterranis. Artistes com Jean Fabre, Rauschenberg, Edward Kienholz, Daniel Spoerri o l'alacantina Lorena Amorós (més propera) han utilitzat en major o menor mesura la taxidèrmia per parlar-nos de zones fosques de l'ànima humana: en tots els casos, el preu que han hagut de pagar és el de ser etiquetats com a políticament incorrectes.

Explicarem això perquè molt a prop de casa tenim el que va ser el més irreverent dels Museus d'Història Natural, és a dir, el mític Darder de Banyoles. La transformació que va patir el 2003 va ser fruit d'un formidable exercici de correcció política i d'hipocresia museogràfica, un colossal despropòsit destinat a desdibuixar una col·lecció que representava, millor que cap altra, la visió eurocèntrica del món i l'ànima colonialista d'una societat, en el fons, encara victoriana. La bona notícia, en qualsevol cas, és l'exposició que es pot veure al Museu de Banyoles. *El somni del taxidermista* és un dibuix i la història que hi ha al darrera: amb motiu d'un encàrrec de 2016, l'artista Javier Garcés va visitar durant set mesos el Darder per tal de documentar-se. Allò que havia de ser la simple il·lustració d'una puput es va acabar convertint en una insospitada metàfora de l'acte creatiu. **E. CAMPS**

SERGI ALCÀZAR (DETALL)

propostes seleccionades (per un jurat independent) i la vintena llarga de mostres (repartides entre Torroella, l'Estartit, Ullà, la Bisbal, Pals i Girona), ofereixen l'excusa perfecta per repensar una disciplina que, en determinats aspectes, ja no pot ser qualificada de postmoderna.

I és que (i aquesta seria la nota dominant) si existeix alguna característica comuna en els treballs seleccionats aquesta és la seva radical diversitat. Amb tot, i com a element més destacable, existeix una indissimulada voluntat estètica (a voltes esteticista) que unificaria, com una mena de fil conductor de naturalesa, diguem-ne, formal, tots els treballs: menys narratives o explícites (en relació, per exemple, al posicionament polític o de denúncia social), les imatges semblen aspirar a una rara forma de bellesa atemporal que, fins no fa gaire, hauria sonat a perfecte anacronisme. Potser estem en procés de superar l'al·lèrgia a la Bellesa? Potser comencem a digerir-ne l'empatx?

La relativa joventut de la majoria dels participants converteix aquest certamen en un excel·lent aparador per intentar copsar quin és l'estat de la qüestió: l'oportunitat de passejar per diferents espais i localitats, o d'assistir a alguna de les nombroses activitats paral·leles organitzades per a l'ocasió, fa de *Mirades* la nostra particular festa fotogràfica, una festa cada vegada més madura i, com no podria ser de cap altra manera, desacomplexada.

CELRÀ ► **JORDI MITJÀ (FIGUERES, 1970) PORTA A L'ESPAI DE CULTURAL RIZOMA EL SEU INSÒLIT «ANARXIU DIAPO»**

Contra la imatge

MITJÀ

Llarg recorregut
► *Tot el que fem, ho fem per carregar-nos-ho tot*, té el seu origen en el marc del programa «En residència», coordinat per A Bao A Qu l'any 2015.

JORDI MITJÀ

► **Cultural Rizoma, Celrà.** Plaça de l'Església, 8. ☎ **Del 28 de març al 25 de maig.** Dijous i divendres de 17 a 20 h. Dissabtes d'11 a 14 h de 17 a 20 h.

EUDALD CAMPS

■ Més de mil diapositives d'història de l'art, obsoletes en l'actualitat —vivim en un món digitalitzat—, són l'excusa que permet a Jordi Mitjà emprendre una nova aventura d'intervenció i transformació de naturalesa gairebé iconoclasta. Es tracta d'imatges reconstruïdes i en

certa manera, salvades, com indica el mateix artista: «Reinterpretar qualsevol material en estat d'obsolescència o continguts en via de desaparició, acciona nous modes de resurrecció». En la instal·lació *Tot el que fem, ho fem per carregar-nos-ho tot*, desplegada a l'espai de Cultural Rizoma, intervien altres obres que entren en diàleg amb l'*Anarxiu Diapo*: la peça realitzada amb els draps usats amb què es netegen les tintes sobrants a la impremta ens convida a fer-nos una sèrie de qüestionaments i reflexions al voltant de la producció d'imatges.